

غزل شماره ۴۷۳

وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی
حاصل از حیات ای جان این دم است تا دانی

کام بخششی گردون عمر در عوض دارد
بهد کن که از دولت دادِ عیش بستانی

باغبان چو من زین جا بگذرم حرامت باد
گر به جای من سروی غیر دوست بستانی

زاهد پشیمان را ذوق باده خواهد کشت

عاقلاً، مکن کاری کآورد پشیمانی

محتسب نمی داند این قدر که صوفی را

جنس خانگی باشد همچو لعل رمانی

بادعای شب خیزان ای شکردهان مستیز

در پناه یک اسم است خاتم سلیمانی

پند عاشقان بشنو و از در طرب باز آ

کاین همه نمی ارزد شغل عالم فانی

یوسف عزیزم رفت ای برادران رحمی
کز غمش عجب بینم حال پیرکنغانی

پیش زاهد از رندی دم مزنی که توان گفت
با طیب نامحرم حال دردپنهانی

می روی و مژگانت خون خلق می ریزد
تیزی روی جانان ترسمت فرومانی

دل زناوک چشمت گوش داشتم لیکن
ابروی کمانداریت می برد به پیشانی

جمع کن به احسانی حافظ پریشان را
ای شلنج کیسویت مجمع پریشانی

گر تو فارغی از ما ای نگار سکین دل
حال خود بخوایم گفت پیش آصف ثانی

تفسیر فال

قدر لحظات عمر خود را به خوبی بدان و از آن‌ها به سادگی نگذرو. هر لحظه از زندگی شما ارزشمند است و نباید اجازه دهید که در جریانات روزمره بی‌مقدار شوند. رازها و آرزوهای خود را با نامحرمان در میان نگذار، زیرا این کار ممکن است شما را دچار دردسر کند و حس حسادت دیگران را برانگیزد. برای رسیدن به اهداف والای خود، لازم است که با اراده‌ای قوی و پشتکار فراوان تلاش کنی. مراقب اعمال و رفتار خود باش، چرا که هر انتخابی

می‌تواند تأثیر عمیق‌تری بر سرنوشت شما داشته باشد. با تعقل، تفکر عمیق، صبر و آرامش عمل کن تا از سهل‌انگاری در کارهایت دوری کنی؛ زیرا این نوع بی‌احتیاطی می‌تواند منجر به انحراف از مسیر درست زندگی یا حتی شکست شود که قطعاً باعث پشیمانی خواهد شد. یادآور این نکته مهم هست که موفقیت نتیجه تلاشی مداوم و هوشمندانه است.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)